

JOSEPHUS SZOBRÁNÁL.

BÉCSI EMLÉK.

Fönségesen, mégis jószágosan
Űi érclován cézár a Burg mögött,
Mint hű Titusz, mint bölcs Mark Aurél.
A déli nap is mosolyog fölötte,
Bár birodalma napja már lement.
Az emberek tolonganak a téren,
A nagy szobor tövén kis emberek,
De élők és az élet hatalom,
Az ország és a dicsőség az élet.

Egy kapu aljában sáppadt, sovány
Síránkozó koldúsanyóka gunnyaszt,
Köhögő kislányt tart a karjain
És várja fáradtan az alamizsnát,
Mintha a déli nap is elborulna
Egy pillanatra, hogy rájuk tekintek.
— Ó boldogító cézár, Josephus,
Ki népeket váltottál volna meg,
Lám, ércben tündöklő formád előtt
Még mindig ott virraszt a nyomorúság,
Hiába tárja karjait feléd
Hiába intesz néki érckezeddel
Fönségesen, mégis jószágosan,
Már minden tartományod elveszett,
De a szegénység él s uralkodik még!

(Szeged)

JUHÁSZ GYULA.
